

Vlaams
Parlement

ingediend op **1229** (2016-2017) – Nr. 2
12 juni 2018 (2017-2018)

Verslag

namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
uitgebracht door Joris Poschet

over de conceptnota voor nieuwe regelgeving

van Karl Vanlouwe, Willy Segers, Lieve Maes, Bart Nevens,
Peter Persyn en Jan Van Esbroeck

betreffende de versterking
van het Vlaamse Gemeenschapsbeleid in Brussel

Samenstelling van de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand:

Voorzitter: Katia Segers.

Vaste leden:

Lieve Maes, Bart Nevens, Peter Persyn, Willy Segers, Jan Van Esbroeck, Karl Vanlouwe;
Michel Doomst, Katrien Partyka, Joris Poschet, Peter Van Rompuy;
Lionel Bajart, Jo De Ro;
Yamila Idrissi, Katia Segers;
Elke Van den Brandt.

Plaatsvervangers:

Piet De Bruyn, Matthias Diependaele, Marc Hendrickx, Marius Meremans, Nadia Sminate,
Karim Van Overmeire;
Karin Brouwers, Sonja Claes, Martine Fournier, Ward Kennes;
Ann Brusseel, Gwenny De Vroe;
Bruno Tobback, Joris Vandenbroucke;
An Moerenhout.

Toegevoegde leden:

Tom Van Grieken;
Christian Van Eyken.

Documenten in het dossier:

1229 (2016-2017) – Nr. 1: Conceptnota voor nieuwe regelgeving

INHOUD

1. Toelichting door Karl Vanlouwe, indiener	4
2. Bespreking	6
2.1. Uiteenzetting door Elke Van den Brandt	6
2.2. Uiteenzetting door Joris Poschet	6
2.3. Uiteenzetting door Karl Vanlouwe.....	8
2.4. Uiteenzetting door Peter Persyn	10
2.5. Uiteenzetting door Karl Vanlouwe.....	11
Gebruikte afkortingen	12

De Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand besprak op 16 mei 2018 de conceptnota voor nieuwe regelgeving van Karl Vanlouwe, Willy Segers, Lieve Maes, Bart Nevens, Peter Persyn en Jan Van Esbroeck betreffende de versterking van het Vlaamse Gemeenschapsbeleid in Brussel.

1. Toelichting door Karl Vanlouwe, indiener

Karl Vanlouwe verduidelijkt dat de conceptnota in de lijn ligt van het Vlaamse Gemeenschapsbeleid in Brussel. De spreker citeert uit het Vlaamse regeerakkoord: "Samen met de Vlaamse Gemeenschapscommissie schakelen we zo veel mogelijk de Vlaamse instellingen en voorzieningen in Brussel in één keten, die naar elkaar doorverwijzen en elkaar promoten bij hun publiek." (*Parl.St.* VI.Parl. 2014, nr. 31/1). Deze passage uit het regeerakkoord is de aanleiding voor deze conceptnota. Het wordt de ketenbenadering genoemd. De indieners willen de bestaande Nederlandstalige voorzieningen ombouwen tot een fijnmazig, geïntegreerd netwerk van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel. Dat betekent niet dat de indieners kritiek hebben op de bestaande Nederlandstalige initiatieven van kinderopvang, scholen, gemeenschapscentra, Muntpunt, welzijnsinstellingen, sportverenigingen enzovoort.

Tijdens de gedachtewisseling over het Rapport 2017 van de GACB (zie *Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, 1610/1) is duidelijk geworden dat er twee visies zijn op de berekening van de Brusselnorm. Voor N-VA wordt de Brusselnorm gehaald, namelijk de begrotingsnorm van 5 procent van de gemeenschapsmiddelen. Vlaanderen blijft investeren in Brussel. Ook minister Sven Gatz heeft dat al herhaalde keren benadrukt. De Brusselnorm heeft nooit geleden onder de besparingen. Volgens spreker gaat het om "reculer pour mieux sauter". De Vlaamse Gemeenschap investeert ongeveer 1 miljard euro in Brussel. Belangrijk is om na te gaan hoe die middelen geïnvesteerd worden. De meerwaarde en de kwaliteit van het Nederlandstalige aanbod op verschillende domeinen in Brussel wordt zelfs door Frans- en anderstaligen erkend. Met bijna 1 miljard euro realiseert de Vlaamse Gemeenschap heel wat aanbod: onderwijs (kleuter-, basis- en secundair onderwijs, hogescholen, universiteiten, kunstacademies (dko)), de gemeenschapscentra met een uitgebreid cultureel aanbod, bibliotheken, lokale dienstencentra, jeugd- en sportverenigingen, kinderopvang, consultatiebureaus, ouderen- en thuiszorg, zorg voor personen met een handicap enzovoort. Vlaanderen heeft Brussel nooit laten vallen en zal de banden met Brussel aanhalen in de toekomst. Althans als het van N-VA afhangt.

Brussel is natuurlijk verschillend van andere Vlaamse steden. Het is een internationale stad met veel inwoners van vreemde origine – Antwerpen en Gent zijn dit uiteraard ook. Brussel kent een grotere arme bevolking, een grote immigratie en tegelijk stadsvlucht. Specifiek voor Brussel is de aanwezigheid van andere overheden: de negentien gemeenten, de Franse Gemeenschap (met de ingewikkelde delegatie van bevoegdheden naar de COCOF), de GGC en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Dat zorgt ervoor dat het beleid niet altijd van een leien dakje loopt. De Vlaamse Gemeenschap is een belangrijke, maar natuurlijk niet de dominante overheid in Brussel. De complexiteit brengt voor de Brusselaars ook een voordeel: er is een grote keuzevrijheid. Ze kunnen kiezen uit verschillend gemeenschapsaanbod.

Het zou interessant zijn om te zien hoeveel de Franse Gemeenschap investeert in de verschillende domeinen waarvoor ze bevoegd is, aldus Karl Vanlouwe.

Vlaanderen heeft in Brussel ook pionierswerk verricht. Het Huis van het Nederlands zorgt sedert 2004 voor een mooi aanbod, de inburgeringstrajecten die de vele nieuwkomers als een echte meerwaarde ervaren. Net zoals voor

inburgering is de overheveling van de bevoegdheid naar de gemeenschappen voor onderwijs een succesverhaal geworden.

Brussel telt ondertussen een veelheid aan talen, het Nederlands is daar een klein, maar belangrijk element. De kennis van het Nederlands maakt het verschil tussen werk vinden of geen werk vinden. Uit het rapport van de Task Force Brussel blijkt dat maar liefst 98 procent van de werklozen eentalig Frans was. Het kennen van het Nederlands is belangrijk voor de sociale mobiliteit – een groot verschil met veertig jaar geleden – en maakt ook het verschil tussen integratie en segregatie. De kleine verkrampde oprispingen van francofone bourgeoisie in Brussel zijn uitzonderingen.

Deze conceptnota doet concrete voorstellen om het Vlaamse aanbod in Brussel nog te versterken. De Vlaamse voorzieningen kunnen volgens de indieners meer geïntegreerd werken. Veel initiatieven staan los van elkaar. Onderwijs kan bijvoorbeeld samenwerken met welzijnsvoorzieningen. Consultatiebureaus van Kind en Gezin geven bij de geboorte van een kind soms info over het Nederlandstalige aanbod van kinderopvang. Het is belangrijk dat er meer informatie en gegevens worden bijgehouden. Van de Nederlandstalige kinderopvang kan verwezen worden naar het Nederlandstalige basisonderwijs, van het basisonderwijs naar het secundair onderwijs enzovoort. Ook naar het culturele aanbod, de jeugdbewegingen en de sportverenigingen kan verwezen worden. Soms is het aanbod te weinig gekend en bestaan die initiatieven naast elkaar. Ook tewerkstellingsprojecten, arbeidsbemiddeling en het bedrijfsleven kunnen beter samenwerken voor het delen van informatie. De samenwerking tussen Actiris en VDAB is een mooi voorbeeld dat vruchten afwerpt. Belangrijk is dat Franstaligen uit Brussel Nederlands leren en zo de weg vinden naar Vlaamse vacatures. De werkloosheid is in Vlaanderen op zijn laagste niveau sinds meer dan tien jaar. Ook in Brussel daalt de werkloosheid, wat volgens spreker vooral het werk is van de federale overheid. Dat is vooral te wijten aan het dalen van de jeugdwerkloosheid die in Brussel gigantisch hoog was.

De indieners pleiten voor een soort Brusselpact. De Vlaamse Gemeenschap kan zijn initiatieven beter op elkaar afstemmen, ook de Franse Gemeenschap kan dat doen. Dan kunnen beide gemeenschappen (of de COCOF en de Vlaamse Gemeenschap – dat beslissen de Franstaligen zelf) tot een Brusselpact komen met afspraken. De Vlaamse Gemeenschap werkt immers niet op een eiland. Nu is het bijvoorbeeld niet mogelijk om te achterhalen of een jong gezin dat niet door een consultatiebureau van Kind en Gezin werd bereikt, wél door een consultatiebureau van de Franse Gemeenschap werd bereikt.

Het doel van het Vlaamse Gemeenschapsbeleid is volgens de indieners drieledig. Ten eerste willen ze de Brusselse Vlamingen zoveel mogelijk aan de stad binden, met andere woorden de stadsvlucht tegengaan. Dat impliceert dat men ervoor zorgt dat Nederlandstaligen in een bepaalde levensfase niet beslissen om Brussel te verlaten wegens wachtlijsten en dergelijke. Het tweede doel is het aantrekkelijk maken van Brussel voor de Vlamingen. Te weinig Vlamingen kiezen ervoor om zich in Brussel te vestigen, zelfs als ze hier werken. Ten derde willen de indieners de nieuwkomers warm maken voor de Vlaamse Gemeenschap, iets waarvoor Vlaanderen zich al sinds 2004 inzet via het vrijwillige integratie- en inburgeringstraject.

De conceptnota wil de Vlaamse initiatieven meer integreren en op elkaar afstemmen, het fijnmazige netwerk versterken. Kinderen moeten zo jong mogelijk met het Nederlands in contact gebracht worden en gestimuleerd worden om zoveel mogelijk gebruik te maken van de Vlaamse voorzieningen. Nederlandstalige consultatiebureaus spelen daarin een belangrijke rol. Ze verwijzen door naar de Nederlandstalige kinderopvang, en vandaar naar het kleuteronder-

wijs, het basisonderwijs, het secundair onderwijs, en het hoger onderwijs. Maar ook naar het dko, jeugdwerking en sportverenigingen, welzijnsvoorzieningen, cultuurinstellingen. Anderstaligen worden via het Huis van het Nederlands en nieuwkomers via de Vlaamse inburgeringstrajecten bereikt. De afstemming tussen het aanbod van de Vlaamse Gemeenschap kan nog beter, aldus Karl Vanlouwe, onder meer door registratie van gegevens over het traject dat ouders en kinderen afleggen. Nu wordt die informatie beperkt en op kleine eilandjes bijgehouden.

Anderzijds wordt de Franse Gemeenschap uitgenodigd om een gelijksoortig initiatief te nemen, om afspraken te maken en een Brusselnorm voor de Franstaligen in te stellen. Goede afspraken maken goede vrienden. Voor de Brusselse jongeren is dat een garantie op een betere toekomst.

2. Bespreking

2.1. Uiteenzetting door Elke Van den Brandt

Elke Van den Brandt verwijst naar de gedachtewisseling over het Rapport 2017 van de GACB. De standpunten van Groen blijven onverminderd overeind. Brussel telt 1,2 miljoen inwoners, die men al lang niet meer kan opdelen in Frans- of Nederlandstaligen. Brussel kent een veelheid aan talen. Het lid is het ermee eens dat de huidige politieke structuren te complex zijn, dat de bevoegdheden versnipperd zijn en dat er te weinig wordt samengewerkt. Zolang die structuren er zijn moet men proberen ze optimaal te gebruiken en moet iedere bevoegde overheid zijn verantwoordelijkheid opnemen, ook Vlaanderen. Het gaat niet om een gunst aan de Brusselaars. Vlaanderen krijgt ook middelen om die verantwoordelijkheid op te nemen. Het is dus evident dat Vlaanderen ook aan de Brusselaars onderwijs enzovoort aanbiedt.

Er bestaat al sinds decennia een politieke consensus over alle partijgrenzen heen om met een Brusselnorm te werken: enerzijds 30 procent van de Brusselaars als doelpubliek en anderzijds minimum 5 procent van de gemeenschapsmiddelen voor Brussel. Die norm staat volgens het lid onder druk. Ze hoopt dat het Vlaamse Gemeenschapsbeleid in Brussel zich niet terugplooit op een Vlaamse Gemeenschap enkel voor Nederlandstaligen. Het moet een open engagement blijven voor medebestuur op het vlak van de Vlaamse Gemeenschapsbevoegdheden in Brussel.

Het huidige besef van de voordelen van het Nederlandskundig zijn moet Vlaanderen aangrijpen. Het is een kans om echt tweetalige dienstverlening mogelijk te maken in de Brusselse ziekenhuizen en zorgvoorzieningen. De openheid van veel Brusselaars voor het Nederlands is een opportuniteit die gegrepen moet worden.

Groen houdt dus vast aan de 30 procent- en de 5 procentnorm. De GACB rekende voor dat de 5 procentnorm misschien moet opgetrokken worden omdat het aantal Brusselaars in verhouding tot het aantal Vlamingen toeneemt. Het debat daarover kan gevoerd worden, maar de kern, de jarenlange politieke consensus, moet behouden blijven. Er moet pragmatisch bekeken worden hoe Vlaanderen – in openheid – zijn verantwoordelijkheden in Brussel kan blijven opnemen.

2.2. Uiteenzetting door Joris Poschet

Joris Poschet benadrukt dat de CD&V-visie op het Brusselbeleid zeer helder en standvastig is. Ze vertrekt van een sterk Brussels Hoofdstedelijk Gewest waarvan het bestaan niet in vraag wordt gesteld, met een sterke inbreng van de twee

gemeenschappen en vertrouwen in de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Dat is de 'oranje' draad geweest doorheen het politieke handelen van CD&V op gelijk welk niveau, ook het federale. In de conceptnota wordt overigens weinig over het federale niveau gesproken, zegt het lid.

De meer actuele cijfers van het Rapport 2017 van de GACB zijn niet opgenomen in de conceptnota. Misschien hadden de indieners beter gewacht met hun conceptnota zodat meer recente cijfers besproken konden worden, zoals bijvoorbeeld over het aantal arbeidsplaatsen in Brussel. In de conceptnota is sprake van bijna 700.000 arbeidsplaatsen; volgens de laatste cijfers zijn dat er 740.000, waarbij het aantal plaatsen ingenomen door Brusselaars is toegenomen. De werkloosheid is ook sterk gedaald; de jeugdwerkloosheid bevindt zich onder die van de stad Antwerpen. Vergelijkingen tussen Vlaanderen en Brussel lopen mank, zegt Joris Poschet. Vlaanderen omvat (semi-)rurale gebieden en verstedelijkte gebieden, waarvan de centrumsteden slechts ongeveer 1,2 miljoen inwoners tellen. Op het vlak van stedelijk gelieerde materies (integratie, aanbod hoger onderwijs, cultureel aanbod, armoede, werkloosheid enzovoort) kan men Brussel moeilijk vergelijken met Vlaanderen in het algemeen. Dat is appels met citroenen vergelijken.

CD&V heeft een fijnmazig web van gemeenschapsaanbod over Brussel gespannen. Iedereen kan rekenen op de geboden kansen. Er wordt uiteraard ook verwacht dat die kansen gegrepen worden. Het is een verhaal van rechten en plichten. De Vlaamse Gemeenschap heeft absoluut de plicht om te investeren in de hoofdstad, zeker ook voor de groep die zich noch als Nederlandstalig, noch als Franstalig beschouwt. Tegenwoordig is dat de meerderheid van de inwoners van de hoofdstad.

De meervoudigheid van een sterk gewest en een sterke gemeenschap ziet CD&V als een kans. Het biedt keuzemogelijkheid – zonder te willen spreken van subnationaliteit – zodat men kan kiezen naar welk soort onderwijs of welk cultuurhuis men gaat.

Voor de CD&V is de VGC een echte partner. Dat mist de spreker in de conceptnota.

Joris Poschet mist in de conceptnota ook een pak gemeenschapsbevoegdheden. Hij vernoemt sport, een belangrijke uitlaatklep in een stad met veel jongeren. Het grote gebrek aan sportmogelijkheden in Brussel is een afzonderlijk debat waard. Ook over armoedebestrijding wordt niets gezegd. Jeugdwerking, gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking en de gemeenschapscentra ontbreken in de conceptnota. Net de gemeenschapscentra zijn als knooppunten van aanbod en informatie heel belangrijk voor de ketengerichte aanpak, de uitwisseling van gegevens en het bekendmaken van het aanbod van onderwijs, jeugd, cultuur, sport enzovoort. De consultatiebureaus zijn overigens voor meer dan 50 procent gevestigd in een gemeenschapscentrum.

Op pagina 4, eerste alinea, van de conceptnota staat dat zich een grote vereenvoudiging van diverse bevoegdheden en instellingen opdringt. Kan Karl Vanlouwe dat concreter toelichten? Volgens de conceptnota zou er een studie moeten komen over de doorstroming in het Nederlandstalige netwerk. Volgens Joris Poschet klopt de passage niet over de aanmelding van geboortes in een ziekenhuis. Als een als Nederlandstalige ingeschreven vrouw bevalt in een ziekenhuis, komt Kind en Gezin langs; als ze als Franstalige is ingeschreven, komt ONE. Men kan weigeren om in te gaan op dat aanbod. Hoe zal men de Privacywet aanpassen? Is die gegevensuitwisseling wel mogelijk?

De focus van de conceptnota ligt zeer sterk op Welzijn, Gezondheid en Gezin. De lof op de lokale dienstencentra is terecht. Dat is een van de vele speerpunten van de Brusselse CD&V-ministers Brigitte Grouwels en Bianca Debaets van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Het lid kent van zeer nabij het nuttige werk dat de LDC leveren. Ook zij leggen veel banden op het terrein. Hij is verbaasd over de vaststelling dat er geen sectoroverstijgende samenwerking zou bestaan tussen de Vlaamse voorzieningen. Hij ziet dat dit op het terrein wél gebeurt.

Meer aandacht voor Welzijn is positief. Joris Poschet ging ervan uit dat daarbij vermeld zou worden dat de Vlaamse Regering voor het nodige budget zou zorgen. Bij de uitbreidingsrondes voor kinderopvang wordt telkens een significante voorafname voor Brussel gedaan. In de welzijnssector kampt men soms met een gebrek aan initiatieven van onderuit. Er worden VIPA-middelen voorbehouden voor Brusselse initiatieven. Die zijn er echter vaak niet. De VGC moet dan in de plaats treden als initiatiefnemer. Dat onderstreept nogmaals het belang van de VGC. Nochtans zetten de indieners de VGC buitenspel in het pact dat ze willen sluiten. Dat is een kaakslag voor de VGC. Ook bedrijfsmatig is het onbegrijpelijk om diegene met de meeste expertise en terreinkennis buitenspel te zetten.

De indieners hebben voor mantelzorg een soort openendfinanciering in gedachten. Welke budgetten zouden daarvoor uitgetrokken worden? Er is uiteraard nu al ondersteuning van mantelzorgers mogelijk in het kader van de Vlaamse sociale bescherming. In Brussel zijn er echter geen gemeenten die een extra premie voor mantelzorg geven.

Joris Poschet besluit dat het de conceptnota wat aan warmte, aan liefde voor Brussel ontbreekt.

2.3. Uiteenzetting door Karl Vanlouwe

Karl Vanlouwe beaamt dat Brussel veranderd is, de stad is voortdurend in verandering. Cijfers verliezen snel hun actualiteitswaarde. Permanent moeten ze gemonitord en bijgestuurd worden. De indieners hebben in de conceptnota algemene lijnen proberen uit te zetten op basis van toen beschikbare gegevens. Het aanbod van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel wordt ook steeds sterker. Hij hoopt dat de Vlaamse sociale bescherming ook een succesverhaal kan worden in Brussel. Daarvoor moeten afspraken gemaakt worden met de Franse Gemeenschap en de GGC.

Nu moet men werken binnen de bestaande, ingewikkelde en versnipperde structuren. Spreker hoopt dat de structuren in Brussel aangepast worden in de toekomst. Een Brusselse burgemeester kan nu Vlaamse initiatieven tegenwerken. Zijn standpunt over fusie van de Brusselse gemeenten en politiezones, over een sterk gewest met sterke gemeenschappen, is gekend. Hij verwijst naar de modellen van Parijs of Antwerpen waar districten worden ingericht die het beleid niet kunnen blokkeren.

Vlaanderen neemt zijn verantwoordelijkheid op in Brussel. Hij vindt dan ook dat de Franse Gemeenschap haar verantwoordelijkheid moet opnemen. Sommige Vlaamse partijen denken precies dat ze alle problemen in Brussel moeten oplossen.

Elke Van den Brandt had het over medebestuur in Brussel. Spreker leidt daaruit af dat ze niet langer voorstander is om bevoegdheden van de gemeenschappen weg te halen en over te laten aan het gewest. De standpunten van Groen zijn volgens sprekers niet altijd eenduidig.

Uiteraard wil N-VA ervoor zorgen dat er zoveel mogelijk in Brussel wordt geïnvesteerd en de 5 procent Brusselnorm behouden. Karl Vanlouwe heeft wel bedenkingen bij de herdefiniëring of andere berekening die sommigen voorstellen waarbij bijvoorbeeld de VUB of de grote culturele instellingen niet meegenomen zouden worden. De Vlaamse Gemeenschap volgt die piste niet.

Wie deze conceptnota goed gelezen heeft en het beleid van deze en vorige regering gevolgd heeft, weet dat N-VA voorstander is van openheid ten aanzien van nieuwkomers en anderstaligen. Geert Bourgeois heeft voor het eerst als Vlaams minister voor Inburgering de inburgeringstrajecten in Brussel opgestart. Dat beleid is steeds voortgezet; het aantal trajecten in Brussel is toegenomen.

N-VA zit met CD&V op dezelfde lijn waar zij pleit voor twee sterke gemeenschappen in Brussel. Karl Vanlouwe heeft hier niet gesproken over de federale bevoegdheden omdat het Vlaams Parlement niet bevoegd is. Hij is verheugd dat Joris Poschet partner is om zo veel mogelijk federale bevoegdheden naar Vlaanderen te halen zodat het beter wordt in Brussel. Dan had Vlaanderen de inburgeringstrajecten sinds 2004 in Brussel kunnen verplichten.

Het is inderdaad moeilijk om cijfers voor Vlaanderen te vergelijken met die voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Anderzijds heeft Antwerpen geen eigen specifieke instelling die bevoegd is voor werkgelegenheid zoals Actiris in Brussel. VDAB werkt voor heel Vlaanderen. Actiris heeft een kleiner werkgebied. Dat maakt de vergelijking moeilijk; het gaat niet om dezelfde middelen, dezelfde structuren of bevoegdheden.

Het Nederlandstalig netwerk biedt kansen die ook gegrepen moeten worden. Het is een verhaal van rechten en plichten, ook voor bijvoorbeeld de ouders van leerlingen in het Nederlandstalige onderwijs. De Vlaamse Gemeenschap staat open voor anderstaligen, maar N-VA wil inderdaad correcties op het vlak van voorrangsbepaling. Joris Poschet is tegenstander van de subnationaliteit. De gemeenschapskeuze in het partijprogramma van CD&V sluit misschien wel aan bij de idee van N-VA van de Brusselkeuze. Spreker vraagt zich af of er wel zoveel verschillen zijn.

Karl Vanlouwe heeft zeer uitdrukkelijk de gemeenschapscentra, de consultatiebureaus en de jeugdwerking vermeld. Hij heeft het probleem van de armoede in Brussel aangehaald. In verband met ontwikkelingssamenwerking merkt spreker op dat de Brusselse gemeenten liever niet inschreven op het jarenlange aanbod vanuit Vlaanderen.

Op de hoorzitting in de VGC-Raad over de derde cartografie kinderopvang (4 april 2016) verklaarde prof. Michel Vandenbroeck dat het bereik van de Nederlandstalige diensten selectief is. Kind en Gezin rekruteert in Vlaanderen door bezoek aan de pas bevallen moeders. In het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest is die manier van werken zo goed als onbestaande. "Dat betekent dat in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest de informatie over de consultatiebureaus op een andere manier gebeurt. Meestal is dat de informele weg, waardoor niet alle lagen van de bevolking bereikt worden." (*Parl.St.* Raad VGC 2015-16, nr. 621/1, p. 3). Het is de bekommernis van Karl Vanlouwe om zoveel mogelijk jonge moeders en gezinnen te bereiken door een bezoek 'aan bed'. Dan kunnen ze doorverwezen worden naar Nederlandstalige kinderopvang, kleuteronderwijs, basisonderwijs enzovoort. De gemeenschapscentra en de LDC hebben die functie voor senioren. Het netwerk kan verbeterd worden, meent het lid.

Welzijn is inderdaad belangrijk, maar Onderwijs en Cultuur eveneens. Karl Vanlouwe zegt dat hij de VGC meerdere malen vermeld heeft in de nota en in zijn toelichting. De Vlaamse Gemeenschap is aanwezig in Brussel en de VGC is de lokale partner. De VGC moet een regierol opnemen en kan het Vlaamse Gemeenschapsbeleid met eigen accenten uitvoeren. Spreker geeft liever kaakslagen aan de lokale besturen. De uitspraak van Joris Poschet dat de conceptnota te weinig warmte, liefde voor Brussel uitstraalt, begrijpt hij niet. Dat kan N-VA niet verweten worden. Dat blijkt uit het werk van de N-VA-fractie en van de Vlaamse Regering.

2.4. Uiteenzetting door Peter Persyn

Peter Persyn treedt Karl Vanlouwe volmondig bij dat N-VA – net als CD&V – maximaal wil inzetten op de Vlaams-Brabantse stad die Brussel is, met een positief aanbod. Het Nederlands is 170 jaar lang afgestraft geworden. Er is broodroof gepleegd. Generaties lang stuurden Vlamingen hun kinderen naar Franstalige scholen om hun carrièremogelijkheden niet te beknotten. Vlaanderen doet dit niet. N-VA wil, net als CD&V, positief inzetten op de gemeenschapsvorming en op de gemeenschapsbevoegdheden.

Het was zeker niet de bedoeling om de VGC onrecht aan te doen. Op pagina 7 van de conceptnota over Welzijn wordt een pluim gegeven aan de VGC. Ook de rol die de VGC gespeeld heeft in de uitbouw van de LDC komt aan bod. Dat Welzijn op de voorgrond staat heeft natuurlijk te maken met de nog grote lacunes op dat vlak. Dat is ook duidelijk in de onderbesteding van de Brussel-norm. N-VA is bereid om de inspanningen op te drijven. Met een volledig aanbod als doel voor de nieuwe Vlaamse sociale bescherming in Brussel is N-VA zeer voluntaristisch. De thuiszorg komt in Brussel onder meer niet van de grond omdat het Vlaamse aanbod relatief duur is in vergelijking met het sterk gesubsidieerde Franse aanbod. In de toekomst moet gezocht worden naar werkbare oplossingen.

Het is zeker niet de bedoeling om andere voorwaarden uit te werken voor de mantelzorg in Brussel. Op termijn wil iedereen de sociale rechten van mantelzorgers versterken. Met extra ondersteuning wordt het al bestaande aanbod bedoeld in de lokale dienstencentra zoals praatcafé, ontmoetingsmomenten. De VGC heeft die initiatieven opgezet, maar ze mogen nog meer uitgebouwd worden. Daarbij wordt geen onderscheid gemaakt naar origine van het publiek. Brussel is een veelkleurige stad. Feit is dat er in Brussel inderdaad geen gemeentelijke mantelzorgpremies zijn. N-VA roept de Brusselse gemeenten – die vaak groter zijn dan een Vlaamse centrumstad – op om daar extra op in te zetten. Ook in Vlaanderen is de gemeentelijke mantelzorgpremie een welgekomen aanvulling op de Vlaamse zorgpremie of andere al bestaande tegemoetkomingen.

Peter Persyn meent dat men elkaar kan vinden in een positief, constructief gemeenschapsverbindend aanbod in Brussel.

2.5. Uiteenzetting door Karl Vanlouwe

Karl Vanlouwe besluit dat de conceptnota de aanzet is voor een politiek debat over het versterken van het Vlaamse netwerk in Brussel. Hij dient geen voorstel van resolutie hierover in. Hij kondigt wel een initiatief aan over de Vlaamse sociale bescherming in Brussel en kijkt uit naar andere initiatieven, ook van Sven Gatz, Vlaams minister bevoegd voor Brussel. Het debat over Brussel is hiermee ingezet, zegt de spreker. Hij herhaalt zijn hoop dat de Franse Gemeenschap binnen haar bevoegdheden haar verantwoordelijkheid opneemt. Hij hoopt op een soort pact met de Franse Gemeenschap met afspraken over de verdeling van de inspanningen.

Katia SEGERS,
voorzitter

Joris POSCHET,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

COCOF	Commission Communautaire Française
dko	deeltijds kunstonderwijs
GACB	Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel
GGC	Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie
LDC	lokale dienstencentra
ONE	Office de la Naissance et de l'Enfance
VDAB	Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding
VGC	Vlaamse Gemeenschapscommissie (van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest)
VIPA	Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden
VUB	Vrije Universiteit Brussel